

Ansiggender uden at behøve en kongevalgt Embedsmand end f. Ex. Tiffjøb ved Helsingør, hvor der, saavidt jeg veed, er 8,000 Mennesker. Man kan altsaa i Loven sige, at for dette Punkts Vedkommende er Marstal at betragte som en Landcommune og kan selv vælge sin Formand, og vil man gaae noget mere konservativt frem, kan man sige, at den kan vælge sin Formand med kongelig Stadfæstelse; derved vilde alle Bausfælgigheder bortfalde. Nu har den høitærede Minister — hvorom jeg nok har hørt en Dugl synge — fundet den rette Mand til at styre Communen; men jeg tør nok sige, at hvis det havde været overladt Marstal, vilde den efter al Sandsynlighed for længe siden have udpeget netop den samme Mand, som Ministeren nu har fundet. Der vil altsaa ikke være nogen Bausfælgighed ved at slaae en Streg over den kongevalgte Formand i Marstal. Naar den høitærede Minister har fremhævet, at det gaaer godt paa Bornholm, hvor flere Byer have været under een Borgmester, maa jeg gjøre opmærksom paa, at ffjøndt Marstal er en lille By, tæller den dog mange Gange flere Mennesker end disse Lilleput-Byer paa Bornholm, hvor Indbyggerantallet undertiden gaaer ned til 2—300 Mennesker. Marstal er en By paa 3,000 Mennesker. Om der er Noget tvæien ved dette Forhold paa Bornholm, veed jeg ikke, men det veed jeg, at brendt Barm ffyer Slden, og det er ikke alene Marstal, der har følt sig ubehagelig berørt i den omhandlede Henseende, men ogsaa den Embedsmand, som har forestaaet Marstal; begge Parter ere lige ffjede af Forholdet. Tidligere har det nemlig været saaledes, som den høitærede Minister vil erindre, at Byfogden i Grøeskjøbing har været Formand for Communalbestyrelsen i Marstal. Man har altsaa Erfaringen derfor, og man er gjensidig bleven ffjed af dette Forhold og vil nødigt have en Bestemmelse ind i Loven, som gjør det muligt i Fremtiden at komme i det samme Tilfælde. Den høitærede Indenrigsminister omtalte, at der kun var tre Beie at gaae, enten at gjøre disse Byer til Kjøbstæder, eller at gjøre dem til Landsbyer, eller endelig at slaae Bestemmelserne om deres kommunale Styrelse sammen i een Lov. Det forekommer mig, at der er en fjerde Beie at

gaae, nemlig Sitet at gjøre, men lade dette Forhold ligge endnu i nogle Aar, saaledes som det nu ligger, for at faae Erfaringen for sig og see at komme ud over den Bausfælgighed, som det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen) fremhævede. Det forekommer mig nemlig aldeles flaaende, at Frederiksberg er saa indfiltreret i de kjøbenhavnske Forhold, at det ikke kan være mange Aar, maaskee ikke mange Dage, inden der vil komme et Lovforslag frem, som sigter til nærmere at udvikle dette Forhold, og saa skal man atter forandre denne Lov. Jeg finder det derfor rigtigt at lade det hele Forhold ligge, og imidlertid indhente nærmere Erfaring om, hvorledes Communallovene for Kjøbstæderne og Landet virke, og saa maaskee om nogle Aar komme med en saadan Lov. Der er ikke Fare paa færde fra nogen Side ved at udsætte Lovens Vedtagelse, og naar den høitærede Minister ikke vel gaae ind paa særlige Bestemmelser for de enkelte Byer, vil jeg foretrække, at Lovens Vedtagelse udsættes.

Indenrigsministeren: Ja, det forekommer mig egentlig ikke, at den fjerde Beie at gaae, som det ærede Medlem anviste, er nogen Beie, og det er heller ikke at gaae, thi det er at blive staaende, og dette har jeg udtalt fra første Færd af, at jeg ikke har Noget imod. Jeg har gjentagne Gange udtalt, at jeg ikke anseer det for saa paatvængende nødvendigt at gennemføre Sagen nu, men at jeg har bragt Forslaget frem allerede nu, fordi jeg ansaae mig for at være moralsk forpligtet dertil. Naar det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) antede over, at vedkommende Communer ikke selv vare hørte, da forekommer dette mig ikke at være nogen berettiget Anse. Det har ligesaa lidt kunnet falde mig ind at ville høre disse enkelte Communer om disse Lovforslag, som det er faldet mig ind at ville høre f. Ex. Amtsraadene om Lovudkastet til en Landcommunallov eller Kjøbstæderne om Udcastet til en Kjøbstadcommunallov. Søvrigt synes dette mig ogsaa temmelig overflødig, da jo virkelig disse 6 Communers Eendommeligheder have fundet deres særlige Talsmænd her i Thinget; thi jeg troer